

הבערה ללא יצאת – לאו Burning, left; so that it be considered a

OVERVIEW

לא תבערו by writing singled out הבערה תורה maintains the reason ר' יוסי is to teach us that if one made a fire on שבת, he transgresses only a לאו and there is no וכתר (and therefore no קרבן if it was done כרת). תוספות discusses how do we know that it is ללא יצאת and not for other reasons.

asks: תוספות

ואם תאמר והא איצטריך למיכתב לא תבערו משום סיפיה דקרא –

And if you will say; but it was necessary for the תורה to write 'לא תבערו', because of the end of this verse -

דכתיב בכל מושבותיכם דדרשינן מינה ביבמות¹ (דף ו,ב) ובסנהדרין (דף לה,ב) –

Where it is written 'in all your settlements'; from which we infer in מסכת מסכת סנהדרין and in יבמות -

דאין רציחה דוחה שבת² –

That (mandatory) execution does not override the prohibition of שבת. How can we derive that הבערה ללא יצאת when we need it for this other דרשה?!

answers: תוספות

ויש לומר דהוה מצי למיכתב בלישנא אחרייתי ולא לכתוב לא תבערו³ –

And one can say; that the תורה could have written this rule of אין רציחה לא תבערו, and since it chose to write this rule in this manner of לא תבערו we can also derive that הבערה ללא יצאת (besides that אין רציחה דוחה שבת).

responds to another difficulty: תוספות

ומשום דדרשינן בפרק קמא (דף כ,א) אבל אתה מבעיר כולי –

And on account of our דרשה in the first פרק that you are permitted to

¹ The גמרא there derives from the פסוק of השבת ביום מושבותיכם that לא תבערו אש בכל מושבותיכם does not execute anyone (who is מחויב מיתה) on שבת. The term מושבותיכם refers to בי"ד (as the גמרא derives it there from a גז"ש) and one of the מיתות בי"ד (which is שריפה) was accomplished by first boiling (lead) over a fire. The תורה prohibits the בי"ד from making a fire (even) to carry out a mandatory execution.

² There is a reason why הבערה was specified (יצאה מן הכלל), in order to teach us this law that אין רציחה דוחה שבת, but not to teach us that it is only a לאו. See marginal note that תוספות in טעמא ד"ה טעמא (and elsewhere) states that this (and the following) question applies also to ר"נ who maintains יצאת. See מתק שפתים.

³ See לא תעשו מלאכה בכל (תוס' סנהדרין לה,ב ד"ה מושבות) and תוספות הרא"ש שפ"א (which would teach us that even בי"ד cannot do מלאכה [of רציחה – executing]). See (also) שפ"א.

burn a fire, etc.⁴, for that דרשה as well -

לא הוה צריך למיכתב לא תבערו⁵:

It was also not necessary to write לא תבערו, for we could have been taught this דרשה in another manner. Since the תורה did indeed write לא תבערו this teaches us that הבערה ללאו יצאת.

SUMMARY

לא תבערו teaches that הבערה ללאו יצאת (or לחלק יצאת) despite that we derive other דרשות from this פסוק, because for those דרשות it was not necessary to state הבערה.

THINKING IT OVER

תוספות asks two questions, one from אין רציחה דוחה שבת and the other from (אתה מבעיר בבית המוקד) (seemingly) gives the same answer for both questions (that it was not necessary to write לא תבערו). However תוספות in סנהדרין⁶ combines these two questions together and gives one answer for both (לא תעשו כל מלאכה בכל מושבותיכם). Why did not our תוספות follow in the same manner?⁷

⁴ The גמרא there derives from the פסוק of מושבותיכם that only in your settlements (מושבותיכם) are you prohibited from lighting a fire; however you are permitted to light fires [in the process of burning the קרבנות on the מזבח and] in the בית המוקד (a chamber in the המקדש, where fires were lit to keep the כהנים warm.). Seemingly the פסוק of לא תבערו is necessary for this דרשה, so how can we derive that הבערה ללאו יצאת.

⁵ See footnote # 3.

⁶ לה,ב ד"ה מושבות.

⁷ See אור החמה.